

Z činnosti klubu – členské a výborové schůze

Fotka na plakát – vyhlášení soutěže

Zakázané kytky

Úspěch na Síti

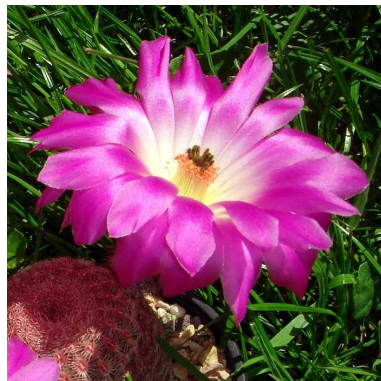
Barvy v pasti

Podařený výsev – April?

Jubilant Vladimír Kašpar

Latina zrušena (v popisech)

Kytka čísla – *Echinocereus rigidissimus*

16

Dívaje se na patnáct sešitků Azetu, které jsem tu s vámi a pro vás za čtyři roky napsal a nemoha vymyslet kloudný nadpis pro tento úvodníček – či spíše neschopen vybrat ten nejvhodnější, začínám sestavovat první číslo mého pátého ročníku.

Mírný a suchý podzim nás posunul do zatím nevýrazné a milosrdné zimy. Na sních se musíme jít podívat na hory, koncem minulého roku se i na Vysočině ukázal jen kratince.

Začínáme rok očekávaný v mnoha ohledech jako přelomový. Pomineme-li hlouposti o konci světa, jež jsou pouze účelovou misinterpretací přechodu dvou věků, očekáváme změny skoro všude. V našem klubu nás letos čeká především doplnění výboru. Ve společnosti si začínáme zvykat na dopady změn, k nimž nás nutí neodpovědné a hrabivé chování vrchnosti a finančníků. A ve svých životech určitě každý najdeme nějakou změnu, doufejme, že k lepšímu.

Přidám připomínku dění ve společnosti u nás a ve světě: Slovem roku 2011 bylo vyhlášeno „odklonit“ (převést finanční prostředky do nenápadna). Více než rok dopředu se začíná mluvit o prezidentské volbě. Maďarsko (možný cíl našeho letního zájezdu) bylo již několikrát na počátku velkých evropských změn. Nyní se zbavuje některých omezujících závislostí (brání se např. diktatuře Mezinárodního měnového fondu), což se pochopitelně nelíbí Evropské komisi. Ta Maďarsko obviňuje a snaží se je „umravnit“. Vyvine se z tamních událostí něco významného i tentokrát? Taky nám umřel bývalý prezident (Havel). Jen díky široké podpoře internetové veřejnosti a významných serverů (Google, Wikipedia) se podařilo zatím odvrátit přijetí amerických zákonů SOPA a PIPA prosazovaných pod záminkou boje proti tzv. pirátství. Je to jen můj dojem nebo i vám připadá, že nám zase někdo chce diktovat, co můžeme a co nesmíme (dělat, říkat, psát, myslet si...)?

Nejvyšší čas vrátit se zpět ke předmětu našeho zájmu – ke kaktusům a společenskému dění kolem nich. Máme poslední příležitost si za dlouhých večerů něco přečíst, v klidu připravit na nadcházející sezónu, promyslet, co a jak uděláme a třeba i napsat pár rádek do zpravodaje. Někteří tak učinili, zač jim upřímně děkuji. Uvidíte sami. Lidé, čtěte.

Pohoda, hezký den

Josef

Letem skrze sympóziium

V minulém čísle se téměř nedostalo na říjnové sympóziium. tentokrát je připomeneme pouze velmi stručným přehledem a několika fotografiemi. Nebyl by sice velký problém přepsat něco ze zvukových nahrávek, šestnáct stránek Azetu nás však poněkud svazuje.

Program sympózia tvořily jako obvykle čtyři přednášky. Byly sestaveny tak, aby pokryly zájem pokud možno co nejširšího spektra posluchačů. Roman Staník ze Slovenska vyprávěl o svých cestách do Chile v letech 2004–2010. Vojtěch Myšák nás přenesl do Mexika a svou přednášku ilustroval velmi kvalitními fotografiemi. V Mexiku a ve Spojených státech amerických zůstal po polední přestávce i Zlatko Janeba, předmětem jeho zájmu byly však převážně sukulenty. Poslední přednášející Stanislav Stuchlík se zase vrátil na jih. Rozebíral systematiku rodu *Notocactus*.

Členská schůze 4. listopadu

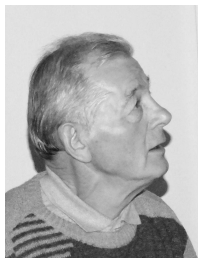
Schůzi vedl Petr Metela, protože předseda Stuchlík byl v té době zrovna na opačné zemské polokouli. Stručně zhodnotil sympóziem, zmínil nedostatečné ozvučení, což vzniklo nedorozuměním se správci objektu a nedostatečným projednáním. Ozvučení mohlo být k dispozici, jen jsme neměli dostatek informací. Příště budeme poučeni.

Dále Petr oznámil doplnění Radka Čecha do výboru Společnosti. Tím držíme stálý počet zástupců za náš klub. Na zasedání výboru Společnosti byl navržen pražskou organizací na výroční cenu Zlatý Alberto brněnský kaktusář Dr. Gloser.

Členové klubu si oprávněně stěžovali na sníženou kvalitu projekce na sympóziu kvůli nedostatečnému zatemnění. Bylo zdůvodněno tím, že členové výboru navštívili místo konání sympózia v odpoledních hodinách a za deštivého počasí, světelné podmínky se proto jevily velmi příznivé. Sympóziem však proběhlo za krásného slunečného dne.

Jiří Peňás poté přečetl vyúčtování sympózia. Podle předpokladů jsme skončili mírně v mínusu. Je záměrem klubu nadále sympózia pořádat.

Do tomboly tentokrát přispěli Laďa Kašpar a pánové Kašparovský, Trtílek, Hlavatý a Rozsypal.

Hlavním bodem programu byla přednáška Josefa Odehnala, který strávil tři měsíce v Austrálii a další měsíc na Novém Zélandu. Náročnou cestu absolvoval se svým bratrem a švagrem, začali v Melbourne, pokračovali při pobřeží na západ a postupně objeli půjčeným autem celý kontinent. Vyprávění bylo pestré a zajímavé, cesta náročná a dobrodružná a fotografie rovněž zajímavé a kvalitní. Nešlo jen o přírodovědnou přednášku, dozvěděli jsme se i hodně o dějepisu země. Ukázalo se, že jednou za čas je dobré zpestřit program přednášek něčím nekaktusářským.

Zejména když přednáší zkušený cestovatel a dobrý vypravěč.

Schůze výboru 15. listopadu

Výbor se sešel mimořádně v restauraci Tinto, protože předseda stále ještě cestoval po Brazílii. Byla vyhodnocena minulá schůze, projednány běžné organizační záležitosti, předneseny a prodiskutovány některé návrhy a naplánovány služby na příští schůzi.

Členská schůze 2. prosince

Schůzi vedl opět navrátilivší se předseda Stuchlík. Informoval o revizi vládního nařízení o „zakázaných“ kytkách, o vítězství v soutěži Společnosti o nejlepší klubový web (info dále). Dozvěděli jsme se o nové knize Kunteho, Gratias a Pavelky – Encyklopedie kaktusů a jiných sukulentů, je k dostání za cca 1500 Kč. Další knihu vydal Pavel Heřtus – Svět tilandsí a prodává se za 1200 Kč. Dochází ke změně vydavatele Atlasu kaktusů – od Pavla Pavlíčka převzala Společnost. Platit je možno osobně St. Stuchlíkovi (pokladníkovi Společnosti), ušetříte na poplatcích. Byla oznámena přednáška na leden – Hovory H – druhá část. Před schůzí bylo možno zaplatit členské příspěvky, mnozí toho využili. Distributor tiskovin Karel

Kašpárek vyzval zájemce o slovenský časopis, aby se nahlásili. byla vylosována tombola, do níž tentokrát přispěli Emil Vašíček a Jan Ziegrosser.

Přednášku měl Pavel Heřtus, který nám není neznámý. Jednak jsme jej navštívili před několika lety na zájezdě a poté nám přednášel o svých cestách po jižní Americe. Tentokrát se přenesl do Evropy a to netradičně na jih. Do jižní Francie, Itálie a do Monaka. Cílem bylo sjednat obchodní kontakty a kontrakty a dostat do našich sbírek méně známé rostliny. Začali v pohraničním městečku Ventimiglia (firma Cactusmania) úplně na západě severní itálie.

V Monaku v botanické zahradě Jardin Exotique se osobně setkali se šéfem botanické zahrady a mohli vidět i běžně nepřístupná místa zahrady. Z navázaného kontaktu posléze vyplynulo pozvání na následující akci.

Další rok se zúčastnili jako jedni ze dvanácti vystavovatelů přehlídky Expo Cactus za účasti monackého knížete.

Byla to skvělá příležitost nejen pro vlastní prezentaci, ale rovněž pro poznání, jak to dělají jinde.

Při návštěvách firem poznávali, jak se rostliny aranžují, prezentují a prodávají. Mezi zajímavými a nápaditými rostlinami a předměty byly ovšem zhusta aranže pochybné až kyčovité. Obchod je obchod. Dozvěděli jsme se i některé technické finty a metody. Některé kombinace rostlin v aranžích byly bizarní a pěstitelsky poněkud nepraktické. Holt jiný kraj – jiný mrav.

Vcelku byla přednáška velmi zajímavá. Pavel Heřtus je dobrý a vtipný vypravěč, dokázal se prosadit i bez ozvučovací techniky, kterou se nám ani tentokrát nepodařilo oživit.

Schůze výboru 13. prosince

Výbor zasedl opět u předsedy Stuchlíka. Probíraly se závazně záležitosti, které byly minule pouze navrženy a nezávazně prodiskutovány. Vrátili jsme se i k nedostatkům na sympóziu. Zatemnění vyřešíme zakoupením a použitím tmavé fólie. K přetrvávajícímu nedostačujícímu ozvučení přednášek a sympózia bylo opět navrženo pořízení vlastní ozvučovací soupravy v ceně asi deseti tisíc Kč. Rozhodnutí bylo i tentokrát odloženo s tím, že na sympóziu je přislíbeno zapůjčení místního zařízení, o němž jsme nevěděli a na schůze se pokusíme požádat o zprovoznění univerzitního vybavení.

Výbor ocenil nabídku a slib Jiřího Peňáse, že věnuje klubu šest beden kaktusů, pro něž nemá místo. Část využijeme do tomboly a zbytek prodáme na výstavě ve prospěch klubu.

Na konec prosince byla domluvena mimořádná neformální schůze výboru. Dohodnuto, že pozveme bývalé členy a navržené kandidáty.

Jiří Pavlík vzkázal, že ze zdravotních důvodů nebude více pracovat v revizní komisi.

Byly projednány a naplánovány následující akce klubu. Schůze, volná tribuna, navržen (a později potvrzen) termín výstavy kaktusů na 26. 5–3. 6. 2012 na obvyklém místě.

Byl schválen nákup externího pevného disku pro archivaci digitálních dat klubu. Zajistí Radek Čech s ohledem na mimořádně pohyblivé ceny.

Členská schůze 6. ledna 2012

První letošní členskou schůzi uvedl předseda Stuchlík a požádal, abychom se zamysleli nad možnostmi sehnat dobrého aranžéra/-y na výstavu.

Petr Metela oznámil, že Blažej Strašiták a slovenští kaktusáři chystají zájezd v polovině května a zajímají se o návštěvy sbírek v Brně a okolí. Bude to asi dvacet osob.

Předseda přinesl perličku – pozdrav paní kantýnské z Vlněny, kde před mnoha lety probíhaly schůze a přednášky.

Markéta Filipová přispěla zprávičkou, že v Chicagu navštívila schůzi tamních kaktusářů. Dozvěděli jsme se, že z desetimilionového města se jich sešlo 14. Markéta vyprávěla o naší činnosti a možná se dočkáme článku do Azetu, jak přislíbila.

Do tomboly přispěli rostlinami Jaroslav Kašparovský a Emil Vašíček.

Hlavní částí schůze nebyla tentokrát přednáška, nýbrž beseda Jiřího Peňáse s Janem Haraštou – hovory H. Šlo o volné pokračování povídání z loňského dubna.

Jiří začal povídání o *homalocephale texensis* a skrze kaktusářské pověry přešel k dalším důkladně připraveným tématům. Jan Harašta připil všem na zdraví a vyslovil přání, abychom se spolu všichni ještě dlouho setkávali.

Začal vyprávět o tom, jak vyséval z vídeňských kakteenmischungů a jak vypěstoval své první tři *homalocephaly*, které mu vydržely až do nedávné doby, kdy padly za oběť požáru v jeho skleníku. Poučil nás, jak je pěstuje a jak a kdy je zalévá. Nejzajímavější byla vysvětlení a zdůvodnění, abychom si vše dokázali uvědomit a dát do souvislosti s dosavadními poznatky a zkušenostmi.

Byla radost poslouchat nadšené a radostné vyprávění zkušeného osmdesátiletého zahradníka a kaktusáře. Beseda se stala skutečně besedou, účastníci se neostýchali ptát a diskutovat, doplňovat a upřesňovat vyřčené.

Dalšími tématy byly thelokaktusy a kdyby bylo o několik hodin více času, určitě by se dostalo i na echinocereusy. Možná někdy příště.

Beseda byla přerušena soutěžní vložkou. Podobně jako minule byli vylosování tři soutěžící – pánové Moulis, Hotárek a Podrábský. Dostali otázky, na něž písemně odpovídali. Cenou byla kniha o tilandsiích (pořízená z prostředků Jiřího Peňáse, nikoliv klubu) a šťastným výhercem a vítězem soutěže se stal po „rozstřelu“ Jiří Podrábský.

Moderátor otevřel i otázku taxonomie a rozhořčil se nad způsobem a možnostmi popisování rostlin, nad laxností pravidel pro popisování. Host večera se rovněž zastal systematiky podle osvědčeného Kurta Backeberga. I tato otázka vyvolala diskusi a vysvětlení z různých stran, pohledů a názorů.

Pan Harašta ještě zavzpomínal na osobnosti brněnského kaktusářství. Toto téma by si jistě zasloužilo samostatné zpracování a možná i sepsání. V atmosféře této schůze bylo však vzpomínání trochu neklidné a uspěchané.

Byla trochu škoda, že se ani tentokrát nedostalo na promítání obrázků. Moderátor besedy Jiří Peňás nestačil ani vyčerpávat všechny své připravené otázky, všechna témata. Nebylo to však na škodu. Není třeba se bát improvizace, zejména tehdy, když jde vyprávění přirozeně a posluchači pozorně hltají vše, co se říká.

Výborová schůze 17. ledna

Výbor klubu zasedal naposled ve staré redukované sestavě. Kromě obvyklých záležitostí jako hodnocení uplynulé činnosti (např. zhodnocení lednové čl. schůze a poděkování Jiřímu za sponzorský dar) byl potvrzen termín letošní výstavy kaktusů a projednávány možnosti aranžování výstavy. Termín sympózia byl stanoven na 13. října 2012 a mělo by se opět konat v Líšni. Zároveň byli navrženi přednášející na následující schůze a připravili jsme program výroční členské schůze klubu na únor.

Byly navrženy a projednány změny ve výboru klubu a revizní komisi. Noví kandidáti a změny obsazení některých funkcí jsou připraveni ke schválení výroční členskou schůzí.

Soutěž – fotografie na plakát

Jak se pomalu začíná stávat tradicí, vyhlašuje výbor klubu i letos soutěž o fotografii na plakát k výstavě. Pravidla jsou následující: Účastníci soutěže (kdokoli, není omezení) mohou poslat až tři fotografie na adresu redaktora Azetu (úplně na konci výtisku). Po uzávěrce (bude upřesněno, posílejte raději co nejdříve) budou vyloučeny zjevně nevyhovující fotografie a postupující snímky budou anonymně poskytnuty pro posouzení členům výboru. Hodnotit se budou nejlepší fotografie třemi, dvěma a jedním bodem. Výsledky budou sečteny a zveřejněny, cenou bude čest pro autora, že jeho fotografie bude na stovkách plakátů na výstavu. Bude-li příležitost, využijeme i další kvalitní snímky.

Pro jistotu připomenou, že fotografie mají být kvalitní, v plném rozlišení, nezmenšené, bez úprav tak, jak byly pořízeny (úpravy omezují případné použití pro tisk). Redakce si vyhrazuje právo úpravy pro účel tisku. Na obrázku by měla být výrazně kvetoucí rostlina, která zaujme na první pohled. Plakát je zamýšlen ve stejném stylu jako v posledních letech.

Co nového na síti

77777

Jak mě začátkem prosince upozornil Laďa Kašpar, nacvakalo kolem desátého prosince webové počítaadlo tuto zajímavou cifru z titulku. Není to číslo kdovíjaké, svědčí však o tom, že se lidé naučili na náš web chodit. Je to psina, že už to letos bude 15 let od doby, kdy jsem ten web napsal a vyvěsil. Včil už řadu let funguje pod správou Zdeňka Kolářka. Za tu dobu web vyrostl a vykvetl, a ačkoli vidíme, že máme ještě značné rezervy a možnosti, dostávají se známky toho, že to Zdeněk dělá velmi dobře.

Od 25. listopadu 1997 jste náš návštěvník č.: **77777** Blahopřejeme !!! Webmaster Zdeněk Kolářek

Hodnocení webů organizací sdružených ve SČSPKS – 1. ročník

Na pravidelném zasedání výboru Společnosti v roce 2010 byl přijat návrh zástupců ze SR, abychom uspořádali soutěž, která by jednorázově vyhodnotila úroveň webových stránek spolků a klubů organizovaných v SČSPKS. Od schválení návrhu až po jeho realizaci uplynulo sice 14 měsíců, ale za úspěch lze považovat, že vůbec můžeme vyhlásit výsledky prvního ročníku soutěže.

Soutěž webů SČSPKS probíhala podle následujících jednoduchých pravidel: Hodnotí se všechny stránky, které byly evidovány na webu SČSPKS k datu 15. října 2011. Výsledky hodnocení se zapisují do předem připravené tabulky. Do zapojení v hodnotící komisi byli vyzváni všichni členové výboru Společnosti. Účast v porotě je dobrovolná, po uzávěrce 15. 11. a zpracování hlasů jednotlivých porotců provede sumarizaci výsledků J. Gratias. Podmínkou pro celkové hodnocení je účast alespoň 5 členů výboru v hodnotící komisi.

Kritéria hodnocení v tabulce:

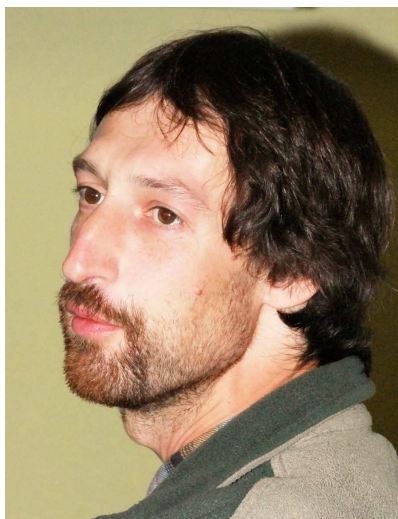
1. První dojem po spuštění webu.
2. Uspořádání (přehlednost) hlavního menu
3. Grafika – vzhled jednotlivých podstránek
4. Kvalita fotogalerií
5. Fakta z historie příslušného klubu
6. Datum poslední aktualizace webu (minulý týden = 5, před měsícem = 4, před 2 měsíci = 3, před 3 a více měsíci = 2, před více než jedním rokem = 1)

Způsob hodnocení: Ruské hodnocení známkou 5 až 1, může se používat i 1,5 a podobně, ne však už známka 5,5; maximální počet bodů je tedy 30.

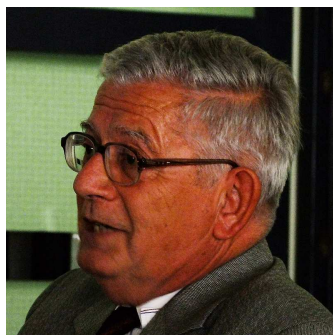
Do komise hodnotící webové stránky se z výboru Společnosti zapojili: Ján Baran, Radek Čech, Zdeněk Franc, Jan Gratias, Milan Kůrka, Petr Metela, Jana Michálková, Zdeněk Podešva, Roman Staník a Jiří Vochozka. Hodnoceno bylo 28 webů organizací z ČR a 8 webů organizací ze SR. Přehledná tabulka je k dispozici ke stažení na www.cs-kaktusy.cz.

Atmosféra auditoria sympózia. Přednáší Roman Staník o Chile

Další přednášející – Vojtěch Myšák a Zlatko Janeba

V předzáří bylo místo i na drobný prodej

Poslední přednášející S. Stuchlík

6. ledna 2012 – soutěžící a posléze vítěz

Hodnotící komise

Drobná vzpomínka na loňskou výstavu

Celkové pořadí hodnocení webů SČSPKS v r. 2011:

Organizace	Počet bodů	Pořadí
Klub kaktusářů Astrophytum Brno	254	1
Klub kaktusářů Praha	253	2
Klub kaktusářů Roudnice nad Labem	252	3
Klub kaktusářů Trnava	250,5	4
Klub kaktusářů Piešťany	240,5	5
Klub kaktusářů Plzeň	238	6
Klub kaktusářů Spišská Nová Ves	235	7
Klub kaktusářů Nové Zámky	231	8
Klub kaktusářů Děčín	225	9
Klub kaktusářů Olomouc	221,5	10

Komentář k průběhu a výsledkům soutěže: Za malý úspěch považujeme počet členů hodnotící komise. Prohlédnout a přidělit hodnotící známky všech 36 webů je časově velmi náročné. Deset dobrovolníků dostává „poděkování a pochvalu před nastoupenou jednotkou!“

Důležitou připomínku poslal př. Kůrka (cituji): „Posílám vyplněnou tabulku hodnocení webu. Měl bych k tomu jistou výhradu. Webová stránka je komunikační prostředek, ne publikace, ale my ji hodnotíme jako publikaci, takže má obrovskou váhu, jak stránka vypadá, ale ve srovnání s tím má malou váhu, zda a jak je aktuální a co je tam o klubu za informace.“ Takže i toto je mj. další důvod pro vylepšení pravidel hodnocení v případě uspořádání dalšího ročníku soutěže.

Nic není dokonalé, jako že nikdo není dokonalý. Proto je třeba omluvit se následujícím třem klubům. Adresy webů byly převzaty z tabulky na webu SČSPKS. Ale!

Původní web <http://kknobilis.rastislav.net> nebyl zařazen do seznamu kvůli napadení crackerem. Až v průběhu hodnocení se podařilo př. Podešvovi najít nové stránky, o nichž jsme dosud nebyli informováni: Klub Kaktusářov Nobilis v Bratislavě má nový web: www.kknobilis.estranky.sk. Také Klub kaktusářů Ústí nad Labem má nové stránky www.kku.jex.cz, ale v soutěži byly hodnoceny stránky staré, původní. Obě tyto organizace by v případě hodnocení jejich nových stránek nepochybně obsadily pořadí mezi TOP 15.

Velmi rozporuplné je hodnocení stránek KK Zvolen. Zde dosud panuje stav jakési schizofrenie, neboť klub má vyhrazený dosti omezený a málo aktualizovaný prostor na rozsáhlém webu Technické univerzity Zvolen a zároveň jsou některé informace o činnosti publikovány na soukromém webu J. Barana. Doporučení je jednoduché – založit samostatné stránky, alespoň na nějakém serveru, který do určitého objemu dat poskytuje webhosting zdarma.

Kvalita (celková úroveň stránek) je velmi rozmanitá, od ukázkových příkladů až po doslova paskvily. Na prvních místech se umístily ty organizace, které svým webům věnují velkou pozornost a umísťují na ně mnoho důležitých informací. Velmi obtížně se dá hodnotit vzhled webu, neboť žádný klub nemá placeného profesionála přes webdesign a většina klubů používá některou s jednoduchých volně použitelných šablon. Největším problémem zůstává pravidelná aktualizace webových stránek, ale s tím se potýká každý, kdo web vytváří

ve svém volném čase na úkor času stráveného s rodinou a se sukulenty, k nimž patří i kaktusy.

Cílem soutěže bylo propagovat internet jako médium budoucnosti a motivovat organizace sdružené v SČSPKS, aby svým stránkám na webu věnovaly větší pozornost. Obojí první ročník soutěže určitě splnil a výbor Společnosti věří, že do roka a do dne se do prezentace na internetu zapojí i ty spolky a kluby, které dosud webové stránky nemají.

Jan Gratias

Redakční poznámka: Převzato pouze s nahrazením výrazu hacker slovem cracker, které je v této situaci více patřičné a zkrácením výsledkové tabulky.

Hodnocení starých a nových verzí webů, existují-li obě, považuji za spravedlivé, protože je jen na vůli správce webu, zda zruší či nezruší zastaralý obsah nebo kněmu alespoň nedoplní odkaz na aktuální stránky.

Zakázané kytky

Vracím se s podrobnějším komentářem předsedy Společnosti Jaroslava Vícha k minule narychlo oznámenému vítězstvíčku zdravého rozumu nad byrokratickou omezeností.

Vážené kolegyně a kolegové,

po téměř dvouletém úsilí Vám mohu sdělit první pozitivní zprávu ohledně změny nařízení vlády č. 455/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, které rostliny nebo houby se považují za rostliny a houby obsahující omamnou nebo psychotropní látku a jaké je jejich množství větší než malé ve smyslu trestního zákona. Některé z Vás jsem již informoval, že jsem počátkem letošního roku požádal ministra spravedlnosti JUDr. Pospíšila, aby v rámci vyhodnocení dopadů výše uvedeného nařízení vlády nechal posoudit výhrady SČSPKS vůči nařízení vlády č. 455/2009 Sb., které jsem současně jménem SČSPKS zformuloval. Na základě vyhodnocení dopadů byl usnesením vlády č. 281/2011 ze dne 20. 4. 2011 uložen ministru spravedlnosti úkol, aby předložil vládě do 31. 10. 2011 návrhy změn nařízení vlády č. 455/2009 Sb. Expertní skupina identifikovala možné aplikační problémy předmětného nařízení a zpracovala návrh změny. K návrhu se v připomínkovém řízení vyjádřily všechny dotčené resorty bez zásadních připomínek. Návrh je tak vládě ČR předkládán bez rozporu. Pro nás kaktusáře dochází k významné změně, když z přílohy č. 1 nařízení vlády č. 455/2009 Sb. se vypouštějí rostliny obsahující meskalin. Významným důvodem pro vypuštění meskalinu z přílohy je fakt, že uvedení meskalinu v příloze nebylo v souladu se zákonem č. 167/1998 Sb. o návykových látkách. Naše úsilí bylo tímto završeno a všem, kteří pomohli vytvořit mediální tlak, tímto děkuji. Lofofory bychom měli opět pěstovat bez obav z kriminalizace pěstitelů.

Jaroslav Vích, předseda SČSPKS

V pasti s barvami

Aniž bych o to sám aktivně usiloval, našel jsem další možnou příčinu nedůvěryhodnosti barevného podání fotografií zejména u červených barev květů (nejen kaktusů).

Říká se tomu past RGB. Princip je velmi jednoduchý. Jak jsem již zmiňoval v jednom z minulých článků, lze barevné složení obrázku vyjádřit tzv. histogramem. Připomenu jen,

že je to graf mající na horizontální ose sytost a na vertikální počet pixelů té které sytosti. Dobře exponovaný snímek má tedy většinou „pohoří“ roztaženo od začátku až do konce. Je-li však namačkáno příliš nalevo, jde o podexpozici (čest speciálním výjimkám a záměrům), napravo je to přexponované (vidíme jen levou půlku „kopce“ úplně vpravo. Jak vypadá pod/přexponovaný obrázek, si snad každý dovede snadno představit, netřeba rozebírat. Důležité je, že je tam menší rozsah barevných odstínů a v okrajových částech i větší riziko barevného zkreslení/posunu.

V čem je však ta past a jak do ní můžeme spadnout? Barevný obraz je poskládán ze tří základních barevných aditivních složek (červené, zelené a modré – RGB). Tyto složky se dají vyjádřit odděleně a zahrnout do jednotlivých histogramů. Ona past spočívá v tom, že obrázek celkově má histogram v pořádku, rozložení je optimální, odpovídající jasu a kontrastu předlohy. Dvě barevné složky (zpravidla G a B) jsou rovněž v pořádku. Ta třetí – většinou právě červená) však je přexponovaná. „Kopce“ jejího histogramu je tedy namačkaný vpravo a třeba i zprava ufatý. A jsme u poslední věty předešlého odstavce: ...menší rozsah odstínů... a ...zkreslení/posun...

Vysvětlení bychom měli, včel patří najít příčinu či příčiny. Ta hlavní (a od ní se odvíjejí ty další) je ta, že červená barva a její odstíny se nacházejí na samém konci viditelného světelného spektra. Vlnové délky jsou dvojnásobné oproti těm na opačném konci. Blíží se infračervenému = tepelnému záření a plynule do něj přechází. To se projeví na snímači (senzoru), který je ještě trochu citlivý i za okrajem okem viditelného světelného spektra (viz infračervenou fotografii).

Tim snímač „nabere“ více energie a do obrázku tak přenese vyšší hodnotu červených odstínů. Čím více je v obrázku červené barvy, tím bude zkreslení výraznější.

Posledním krokem je nápravné a preventivní opatření (jasně, jsem profesionálně poznamenaný systémy řízení jakosti, tam se mi prosím nesmějte©). Může pomoci oprava v grafickém editoru (je však třeba mít training, zkušenost, dobré oči a cit pro barvy). Pomůže znát i problematiku vyvážení bílé barvy.

Malá úvaha nakonec: Proč není podobným způsobem poznamenána třeba modrá barva, když je na ultrafialovém konci barevného spektra? Je to tím, že sklo, z něhož je vyrobena většina aspoň trochu kvalitních objektivů fotopřístrojů, je přirozeným filtrem ultrafialového záření (UV, ultra violet). Hranice viditelného a neviditelného je tam tedy ohraničena výrazněji a zřejmě podobně jako hranice citlivosti lidského oka. Proto tam barevný posun není – nebo aspoň takový, aby stálo za to o něm mluvit. Ovšem že vliv záření UV nelze zcela zanedbat v extrémních podmínkách (hory, sníh, moře) a můžeme se mu bránit filtry UV, které neovlivní podání dalších barev.

Kytka čísla – pozapomenutá a znovunalezená

V nadpisu není míněna historie, kdy se jednou objevená a popsaná rostlina ztratí a třeba po několika desítkách let ji znovu někdo objeví. Jde o mnohem prostší příběh, jak mi jednou pan Kašparovský poslal fotografie a článek a já jsem je odložil „na příště“, protože mi do Azetu zrovna nic nechybělo. Zpráva v počítači i v mé paměti však zarolovala někam hluboko a přišel jsem na ni teprve s ostudným zpožděním. Tímto se vedle poděkování panu Kašparovskému zároveň omlouvám za to zpoždění.

***Echinocereus rigidissimus* (Engelmann) Hage**

Tato rostlina je známa i pod synonymem *Cereus pectinatus* Engelmann v. *rigidissimus*. Její domovinou je Severní Mexico – Sonora, západní část státu Chihuahua, Mexico, USA – jihovýchodní Arizona, naleziště se nacházejí v nadmořské výšce v rozmezí od 1600 m n. m. do 2200 m n. m.

Rostliny rostou zpravidla soliterně při šířce těla až do 8 cm a výšce kolem 25 cm. Jde tedy o sloupkovitý kaktus. Rostlina je obalena hustými, krátkými, nepíchavými trny, které jsou silně přitisklé k tělu rostliny. V areole jich bývá více než 30. Škála barevnosti těchto trnů na rostlině kolísá od pískověrezavých až po tmavě fialovorudé. Na přelomu měsíců května a června rostliny počínají kvést. Květ je neuvěřitelně velký, jeho průměr při plném otevření dosahuje i více než 8 cm. Barva květu je jasně fialová, v jícnu je květ smetanově krémový. Květy na rostlině vydrží několik dnů a připraví nám nádhernou podívanou.

Zřejmě podle kumulace těchto faktorů (květ a otrnění), dostal tento kaktus v anglicky mluvících zemích lidové jméno kaktus duhový ježek a mnoho jiných podobných jmen.

V květech se tvoří velké množství pylu, po sprášení se v krátké době začnou vytvářet plody. K jejich plnému vývinu a dozrání je potřeba dlouhé doby a v mých podmínkách dozrávají koncem září a na přelomu října. Plod je velký 20–30 mm při průměru asi 10 až 12 mm. Je porostlý silně pichlavým ochlupením, což nám znesnadňuje manipulaci s ním a je také špatně oddělitelný od rostliny. Uvnitř plodu je velké množství semen navzájem propojených dužnatými vlasci. Čerstvá semena (alespoň z mé zkušenosti) špatně klíčí. Proto sklízíme až v úplné zralosti a výsev provádíme po 3 měsících i později.

Mladé vyklíčené rostliny dobře přirůstají, během jedné pěstební sezóny mohou dorůst do velikosti 1 cm, někdy i více. Pěstování v minerálním substrátu nečiní potíže, rostliny začínají kvést 5.–6. rokem. V mé sbírce se u tří rostlin projevilo zasychání od temene a postupně odumřely celé rostliny. Toto je jediná negativní zkušenost s jejich pěstováním.

Rostliny pěstují v pařeništních stolech a tak jim mohu dopřát jarní nebo letní déšť. Na podzim v období babího léta se trny nádherně vybarvují a zrána po noční rose za svitu prvních slunečních paprsků skýtá pohled na tyto rostliny fascinující podívanou. Tyto krásné a zajímavé rostliny zimují ve vytápěném skleníku. Teploty zde kolísají od 6 °C do 12 °C. Za slunečného zimního dne nezřídka vystoupí teplota i k hodnotě přes 20 °C. Poslední zálivku provádím kolem 20. září a rostliny jsou až do nové sezony v naprostém suchu. Na jaře první zálivku provedu v závislosti na počasí, přibližně mezi 10. 3. až 25. 3. V období vysokých letních teplot od konce července až do první poloviny srpna zálivku zcela vynechávám.

Jaroslav Kašparovský, Měčany

Vladimír Kašpar šedesátiletý

Dne 28. 1. 2012 oslaví významné životní jubileum náš dlouholetý člen Vladimír Kašpar. Dožívá se krásných kulatých šedesátin.

Kdo vlastní počítač s připojením k internetu, mohl se dočíst krátkou charakteristiku na stránkách *Astrophyta* v rubrice „Na návštěvě“. Pro ostatní uvedu, že Lada pěstuje kaktusy někdy od roku 1973, což je už také úctyhodná doba. Samozřejmě zažil řadu předních brněnských kaktusářských specialistů. Obchod na Masarykově ulici s přebytky od Zdenka Fleischera navštěvoval pravidelně.

Co říci víc. Já znám Lađu asi patnáct let. Na mnohé působí jako „bručoun“, známe jej však i jako velmi obětavého člověka. Vždyť pro nás tiskne zpravodaj Azet bezmála třicet let. Pravidelně zásobuje naši tombolu a myslím, že pro Astrophytum by se rozdal. Je to taková šedá eminence v pozadí Astrophyta.

Kromě kaktusů pěstuje dále orchideje a tilandsie a dá se říci, že s úspěchem. Za oknem naproti bystrcké radnici mu stále něco kvete. Když jsme u té Bystrce, je také velmi zarputilý, Brňák jako poleno.

Samozřejmě, že květiny nejsou jeho jediným zájmem. Víím o něm, že býval aktivní sportovec a později se angažoval v bystrckém fotbale, dodnes si zahraje rekreačně tenis. Rovněž jsem zjistil, že se významně zajímá o historii, samozřejmě na prvním místě je blízký hrad Veverčí. Protože se s ním znám už slušnou řádku let, mohl jsem vidět i jeho sbírku rostlin a měl jsem možnost i nahlédnout do jeho nově zrekonstruovaného domu. Když se člověk u něj rozhledne, zjistí, že Laďa má velký smysl pro estetiku, je to poznat jak na domě, tak i na jeho vybavení a samozřejmě i na jeho rostlinách.

Timto bych ti chtěl Laďo předně popřát pevně zdraví do další šedesátky a až budeš v tom důchodě, abys nás častěji navštěvoval.

Za sebe a Astrophytum *Radek Čech*

Podářený výsev

Před pár lety se jednomu pánovi – členu našeho klubu – podařil výsev hernandezek, terezek a jiných nesnadno klíčivých mamilárek. Všechny ikony brněnského kaktusářství i kaktusáři, kteří z konička udělali byznys, se mistra snažili přemluvit, aby prozradil, jak to dělá nebo aby napsal do Azetu recept. Tenkrát řekl, že postup stále zdokonaluje, aby byl 100%. Pět let nic neřekl a stále vylepšoval a zdokonaloval. Vyrojily se různé teorie od šmirglování semen, požuzlávání v ústech až po leptání a jiné voloviny. Až při mistrových sedmdesátních, když už měl dobrou a veselou náladu, nechtěně prozradil tajemství, a já se tímto s vámi o ně podělím.

Nejprve musí mít rostlina v semeníku semena. Poté rostlinky umístíte do malé klíčky, třeba po kanárkovi. Zajdete do Zverimexu a zakoupíte malou mladou bílou myšku nebo si můžete chytnout obyčejnou šedou. Tu necháte vyhladovět a pak ji dáte do klíčky s rostlinkami. Myška sežere semeníky a začíná stejný proces jako když se vyrábí nejdražší káva na světě.

Zvláštní druh cibetek v Indonésii na ostrovech Sumatra, Jáva a Bali je krmen v jakýchsi králíkárnách bobulemi kávovníku a v trávícím traktu pak probíhá fermentace. Ve volné přírodě tato kunovitá šelmička žere jen ty nejlepší bobule. Denně se tak v trusu najde jen málo zrn a proto se této unikátní kávy vyrobí ročně jen asi 200 kg. Na kávu je toto zvíře prostě odborník. Šálek takzvané „cibetkové kávy“ vás u nás v kavárně přijde na 400–600 Kč, 100 g mleté pak stojí 2062 Kč i s DPH.

Takhle získáte myšincem obalená semínka a můžete přejít k výsevu. Co říkám, často už přímo pikýrujete. A rostlinka má kolem sebe vhodnou výživu jako v domovině a velice rychle začne růst.

Samozřejmě tu hrozí nemalé riziko plísni. Známe ale všichni léčivé Mumio. Mumio je přefiltrovaný trus vysokohorských svišťů a myší, kteří se živí léčivými bylinami. Prosaňuje horninou a nabaluje na sebe další látky. Tento proces snadno nahradíme patřičným krmením myšky – podle toho, v jakých ochranných prostředcích, saponátech atd. máme a můžeme zrní pro myšku.

PS. Budu jen rád, když někdo tento recept na výsevy špaťně klíčících rostlin vyzkoušíte, případně vylepšíte nebo zdokonalíte.

Lada Kašpar

Za článek děkuji Ladovi Kašparovi. S rozpaky a na přímělu některých členů výboru jej uvádím, ačkoliv si uvědomuji, že jeho informační hodnota zrovna neoslíní. Neumím posoudit, zda je aprílový. Popisovaný postup a dosažené výsledky mohou mít reálný základ. Je škoda, že se nedozvíme jméno onoho úspěšného badatele, více podrobností, srovnání – existuje-li, přesnější čísla...

Nicméně nechtěť je článek aspoň námět pro experimentátory na poli klíčivosti kaktusových semen. Dočkáme-li se časem kvalitnějšího pokračování, zbavím se svých pochybností a rozpaků.

Jakže je to v té semaforické písničce: „Chlapci a děvčata, pěstujte myšata...“

Latinské popisy (diagnózy) zrušeny!

Tuto zprávu jsem dostal e-mailem. Přetiskuji ji v původním znění s odkazem na poznámku na následující straně. Slovo „zrušení“ berte prosím velmi opatrně. Na botanickou systematiku jsme narazili i při lednové besedě s panem Haraštou a padlo tam několik zajímavých názorů v diskusi, které by stály za sepsání. Uvidíme, snad někdy přístě. Téma botanické systematiky je zajímavé a lákavé, rád bych zde o tom napsal více, necítím se však dostatečně odborně na výši. Ledaže by se toho ujal někdo ze zkušenějších členů.

O zrušení latiny se jednalo asi 20 let, návrh na zrušení povinné latiny a zavedení angličtiny třikrát na botanických kongresech neprošel, nakonec vloni prošel, prosadili si to Američané, aby se nemuseli s latinou trápit.

Latina byla zavedená jako povinná v roce 1935 za účelem odstranění balastních popisů. Do roku 1935 bylo možno publikovat nové druhy v jakémkoliv národním jazyce a prakticky kdekoliv, v novinách, cestopisech...

Vezměte si třeba Friče, který napsal v nějakém cestopise, že našel v Andách rostlinu, byla malá a kvetla červenými květy, Frič dostal horskou nemoc puno z řídkého vzduchu a starala se o něj servírka v hotelu a on z vděčnosti to po ní nazval. Tedy jméno to má, popis taky. Tyhle popisy byly do r. 1935 sice platné, ale nanic. Typ, typifikace, uložení typu v herbáři v roce 1935 ještě neexistovaly. Zavedením povinné latiny byli autoři nuceni popisovat v odborných botanických časopisech, většinou redigovaných a recenzovaných, odpadly popisy v nedělní příloze Národní politiky, cestopisech a v různých podobných publikacích.

Nový Kód platný od letošního roku jsme ještě neviděli, nikdo neví, co tam všechno změnili, ty změny jsou na těch pravidlech nejhorskší a způsobují další nechtěné a netušené změny ve jménech jinde.

Platí však, že od ledna letošního roku stačí popis (diagnóza) v angličtině, ta je však povinná! *Red. pozn.: Viz následující stranu.*

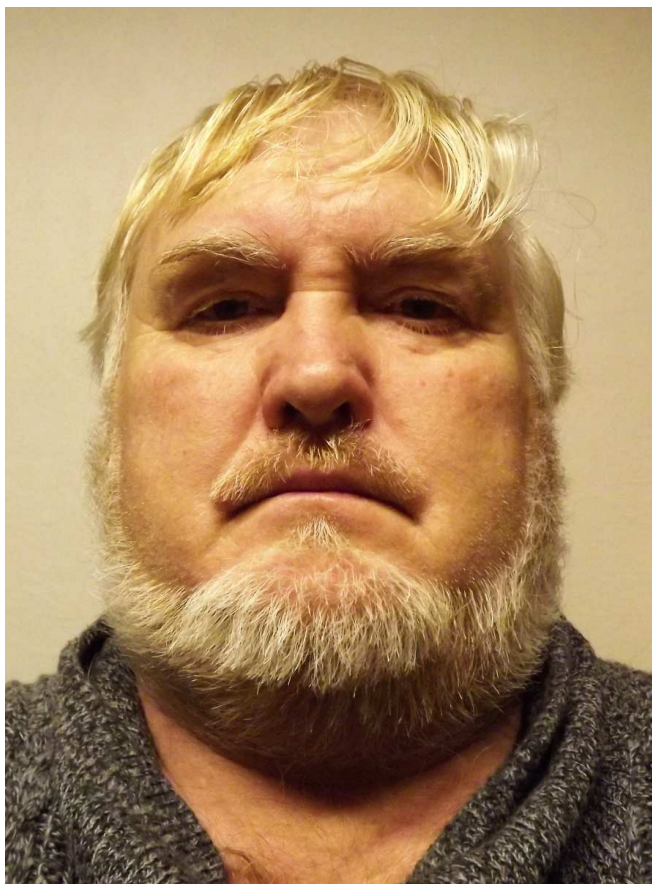
Jiří Zázvorka, Botanický ústav ČAV

Nevešlo se

Těsně před odesláním mi přišla zpráva, že 24. ledna zemřel rakouský kaktusář Hans Till ve věku 91 let. Jistě si na něj vzpomenou zejména gymnofilové. Čest jeho památce.

V souvislosti se zmíněnou botanickou systematikou doporučuji článek *Jak číst latinská jména* dostupný na webu <http://www.cact.cz/noviny/2004/03/slovník2.htm>

Na poslední chvíli jsem dostal doplnění a upřesnění k článku o botanické latině. Děkuji za ně Tomáši Kulhánkovi. Chápeme, že článek zřejmě vznikl v rychlosti a proto je poněkud nepřesný. Pro úplnější informace doporučujeme <http://goo.gl/e5rCj> – neboli stručně: Jde o to, že latina nebyla zrušena, nýbrž vedle ní byla povolena angličtina.

Jubilant a autor článku o netradičních výsevech (s. 14) Vladimír Kašpar, foto R. Čech

Azet – zpravodaj Klubu kaktusářů Astrophytum Brno – Neprodejné – Redakce, jazyková úprava, sazba: Josef Polách – sazba systémem T_EX s použitím písma Lido – tisk: Tiskárna Kašpar – vytvořeno s použitím legálního a svobodného softwaru – aniž bylo vědomě ublíženo živým tvorům – v článcích byly opraveny jazykové a typografické chyby, beze změny smyslu sdělení, není-li uvedeno u příspěvku jinak – připomínky, náměty, příspěvky prosím na adresu josef@polach.org